

[Jes Lunde]

Vi har foreslået en ophævelse af momsfrigørelsen på reklamer. Det regnede vi med at Kristeligt Folkeparti ville være meget glad for. Det er i hvert fald et område, hvor de indtil nu har tænkt parallelt med os.

Så jo, vi synes, at vi i vores udspil til finansiering har lagt forskellige ting frem, som forskellige partier i regeringen godt kunne have støttet i forhandlingerne. Det er ikke sket, og det skal jeg beklage.

Regeringen har heller ikke ønsket at komme med andre forslag til finansiering, og det er nok, fordi man i virkeligheden for længe siden har bundet hinanden internt i regeringen til den finanslov, som den nu engang så ud, og derfor var der meget snævre grænser for, hvor langt man kunne bevæge sig.

Jeg tror snarere, det er det, den politiske realitet handler om. Det er i hvert fald ikke noget med, at vi har ønsket at fremsætte tingene i en form, så det var egnet til, at der ikke kom et resultat ud af det, tværtimod. Vi var meget interesseret i at få flest mulige aftaler, fordi vi selvfølgelig er interesseret i at få flest mulige ting af vores politik igennem her i Folketinget, og det gælder også, når vi forhandler finanslov. Vi nåede et stykke ad vejen, men slet ikke så langt, som der var brug for, hverken hvad angår miljøet, arbejdsløsheden eller andre vigtige sager.

Så har vi jo en stribe ændringsforslag fra Venstre og De Konservative til finansloven, og det er da til at tage og føle på. Nu er der ikke nogen, der længere behøver at være i tvivl om, hvad borgerlig politik er. I de 10 år under statsminister Poul Schlüter var der en vis tendens til, at man tilpassede sig lidt, for man skulle have sit flertal på plads sammen med midterpartierne. Men nu ser vi sandelig i ren udgave, hvad det er, man vil, og vi får at vide her i debatten i dag, at det er ikke engang det hele, det er bare en smagsprøve på, hvad der er af forestillinger hos De Konservative og Venstre.

Det er et frontalangreb på velfærdssamfundet, vi ser her. Det er bloktilskuddene over for kommuner og amter, som skal skæres ned med 1 mia. kr., det er den kollektive trafik, der skal skæres ned med 1,7 mia. kr., det er Danmarks internationale ansvar, som man blæser fuldstændig på ved at skære 3/4 mia. kr. af ulandsbistanden. Det er miljøet, som man ikke kerer sig om, ved at CO₂-afgiften bliver fjernet igen.

Det er sandelig rene ord for pengene.

Jeg vil egentlig gerne spørge regeringen, hvordan den reagerer på den her type forslag fra De Konservative og Venstre, for jeg synes da i stigende grad, at det bliver meningsløst at føre diskussioner med f.eks. De Konservative og Venstre om udmøntning af miljø- og katastrofebistanden, når vi her kan se, at de ikke bakker op bag, at det skal være en reel bevilgning på finansloven. De vil plyndre ulandsbistanden for alle pengene, og så synes jeg, at grundlaget for de aftaler, vi hidtil har haft i Folketinget om, at alle undtagen Z stod bag miljø- og katastrofebistanden, i virkeligheden smuldrer.

Derfor vil jeg spørge regeringen, om det ikke var en logisk konsekvens at drage af debatten i dag, at der sådan set ingen grund er til at forhandle videre med K og V på det her punkt. De har meldt sig ud af det gode selskab. Det har de deres frihed til. Jeg synes til gengæld, det er vigtigt at få det gjort klart her i debatten, at det er det, vi ser i øjeblikket.

Så har Fremskridtspartiet en stribe ændringsforslag, og de fleste af dem er jo rimelig uinteressante, fordi det er ud i den blå luft. De har nogle enkelte, hvor overskriften kan være tilforladelig, og derfor skal jeg da lige kort kommentere dem.

Man vil bruge 150 mio. kr. på at renovere nogle a-kraftværkerovre østpå. SF er helt enig i, at der er nogle a-kraftværker derovre, som er i en forfærdelig forfatning, og som er en trussel for os. Derfor er det også godt, at der er afsat nogle penge af Østhjælpen til at tage fat på problemerne, og at man i EF også er i gang med at se på det. Vi er såmænd endda enige med Fremskridtspartiet i, at det går for langsomt i EF-sammenhæng, så dér vil vi gerne være med til at presse på.

Men vi opfatter Fremskridtspartiets forslag sådan, at man tror, man kan renovere a-kraftværkerne til at begynde at fungere hensigtsmæssigt og problemfrit og sikkert – hr. Kim Behnke nikker – og dér må jeg så sige, at så skilles vores veje, for det mener vi ikke er muligt. Vi tror ikke på noget, der hedder sikker a-kraft. Vi tror på, at det er nødvendigt at hjælpe dem med nogle af de mest akutte problemer, så det ikke vælter ind med radioaktivitet over os. Men når vi skal videre end det, så er det en omstilling af deres energiforsyning med